

บทที่ 5

การสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนการทำลำไยอบแห้งด้วยเตาอบแบบกะบะเปิดและแบบลมร้อนในจังหวัดลำพูนครั้งนี้ โดยได้ทำการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ทำลำไยอบแห้งในจังหวัดลำพูน จำนวนทั้งสิ้น 6 ราย โดยแบ่งผู้ประกอบการออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการที่มีกำลังการผลิตตั้งแต่ 100,000 กิโลกรัมต่อปีของน้ำหนักลำไยอบแห้งทั้งเปลือกที่ใช้เตาอบลำไยแบบกะบะเปิดโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง และผู้ประกอบการที่มีกำลังการผลิตตั้งแต่ 100,000 กิโลกรัมต่อปีของน้ำหนักลำไยอบแห้งทั้งเปลือกที่ใช้เตาอบลำไยแบบลมร้อนโดยใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง ซึ่งในการศึกษานี้ได้ทำการศึกษาที่อายุโครงการเพียง 4 เท่านั้น เนื่องจากการศึกษามาแล้วว่าการทำลำไยอบแห้งจะให้ผลตอบแทนคุ้มทุนประมาณปีที่ 4 ซึ่งศึกษาโดยถนนอม ดารารัตน์ (2542)

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการทำลำไยอบแห้งด้วยเตาอบแบบกะบะเปิดโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิงและเตาอบแบบลมร้อนโดยใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง ในจังหวัดลำพูน สามารถสรุปโดยแบ่งกลุ่มตามการใช้เตาอบลำไยอบแห้ง จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ใช้เตาอบลำไยแบบกะบะเปิดโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง และผู้ประกอบการที่ใช้เตาอบลำไยแบบลมร้อนโดยใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง ดังนี้

เตาอบลำไยแบบกะบะเปิดโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง มีผู้ประกอบการจำนวน 3 ราย มีรายจ่ายลงทุนเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในการทำลำไยอบแห้ง เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 2,272,000.00 บาท และมีรายจ่ายประจำต่อปีในเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการ ปีที่ 1-4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 8,680,522.00 บาท 8,627,740.00 บาท 8,668,080.00 บาท และ 8,437,180.00 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 27) จากการจำหน่ายลำไยอบแห้งขนาด AA กิโลกรัมละ 110 บาท ขนาด A กิโลกรัมละ 75 บาท ขนาด B กิโลกรัมละ 45 บาท ขนาด C กิโลกรัมละ 15 บาท ทำให้มีรายได้ต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการ ในปีที่ 1-4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 9,245,616.67 บาท 9,187,116.67 บาท 9,226,216.67 บาท และ 9,104,500.00 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 35) มีกำไร(ขาดทุน)สุทธิต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการ ในปีที่ 1-4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ

639,294.67 บาท 633,576.67 บาท 632,336.67 บาท และ 741,520.00 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 35)

จากการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน จะมีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 3.43 ปี (ตารางที่ 44) สำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดคือร้อยละ 1 และร้อยละ 7 จะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 308,368.39 บาท และ (39,254.79) บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 44) และมีผลอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับ ร้อยละ 6.24 (ตารางที่ 44)

เตาอบลำไยแบบลมร้อนโดยใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง มีผู้ประกอบการจำนวน 3 ราย มีรายจ่ายลงทุนเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในการทำลำไยอบแห้ง เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 1,794,416.67 บาท และมีรายจ่ายประจำต่อปีในเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการ ปีที่ 1-4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 9,274,950.00 บาท 9,367,250.00 บาท 9,509,980.00 บาท และ 9,187,450.00 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 63) จากการจำหน่ายลำไยอบแห้งขนาด AA กิโลกรัมละ 110 บาท ขนาด A กิโลกรัมละ 75 บาท ขนาด B กิโลกรัมละ 45 บาท ขนาด C กิโลกรัมละ 15 บาท ทำให้มีรายได้ต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการ ในปีที่ 1-4 เป็นจำนวนเงิน เท่ากับ 10,750,606.00 บาท 10,649,498.67 บาท 10,862,782.00 บาท และ 10,431,354.67 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 71) มีกำไร(ขาดทุน) สุทธิต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการ ในปีที่ 1-4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ บาท 1,348,989.33 บาท 1,288,915.33 บาท 1,352,802.00 บาท และ 1,243,904.67 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 71)

จากการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน จะมีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 1.35 ปี (ตารางที่ 80) สำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดคือร้อยละ 1 และร้อยละ 7 จะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 3,313,141.63 บาท และ 2,645,375.80 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 80) และมีผลอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับ ร้อยละ 63.21 (ตารางที่ 80)

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการทำลำไยอบแห้งด้วยเตาอบแบบกะบะเปิดโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิงและเตาอบแบบลมร้อนโดยใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง ในจังหวัดลำพูน สามารถสรุปโดยแบ่งกลุ่มตามการใช้เตาอบลำไยอบแห้ง จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ใช้เตาอบลำไยแบบกะบะเปิดโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง และผู้ประกอบการที่ใช้เตาอบลำไยแบบลมร้อนโดยใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง ดังนี้

ตารางที่ 79 แสดงการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนการทำลำไยอบแห้งด้วยเตาอบลำไยแบบ
กะบะเปิดและแบบลมร้อน

ผลการศึกษา	เตาอบแบบกะบะเปิด	เตาอบแบบลมร้อน
เงินลงทุนเมื่อเริ่มแรก	2,272,000.00	1,794,416.67
ระยะเวลาคืนทุน (ปี)	3.43	1.35
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ คัดลคร้อยละ 1	308,368.39	3,313,141.63
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ คัดลคร้อยละ 7	(39,254.79)	2,645,375.80
อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (ร้อยละ)	6.24	63.21

จากตารางที่ 79 จะเห็นได้ว่าทั้งสองโครงการมีความเป็นไปได้ที่จะลงทุน เนื่องจากอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงมีค่าสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยและการคำนวณมูลค่าปัจจุบันที่กิจการจะได้รับในอนาคตซึ่งคำนวณกับอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการมีค่าเป็นบวก ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทำลำไยอบแห้งด้วยเตาอบลำไยแบบลมร้อนโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง มีความน่าลงทุนมากกว่า เนื่องจากใช้เงินลงทุนเมื่อเริ่มแรกต่ำกว่า มีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วกว่า มีมูลค่าปัจจุบันที่จะได้รับในอนาคตมากกว่า และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงมากกว่าการทำลำไยอบแห้งด้วยเตาอบแบบกะบะโดยใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง

จากการศึกษาจะพบว่าทั้งสองโครงการมีความเป็นไปได้ที่จะลงทุน แต่ทั้งนี้การเลือกลงทุนในโครงการใดควรพิจารณาปัจจัยด้านอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น ปริมาณของวัตถุดิบรวมไปถึงราคาของวัตถุดิบที่มีความแปรปรวนไม่เท่ากันในแต่ละปี ซึ่งจะส่งผลทำให้โครงการเสียโอกาสของรายได้ และที่เป็นปัจจัยสำคัญคือกระบวนการในการผลิตซึ่งต้องมีความชำนาญในด้านการตรวจสอบคุณภาพของลำไยอบแห้ง ทำให้ลำไยอบแห้งไม่ได้มาตรฐาน เป็นต้น

นอกจากนี้ยังได้นำผลการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้ ไปเปรียบเทียบกับของผู้ศึกษาอื่นๆ ในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้ ซึ่งได้แสดงในตารางที่ 80

ตารางที่ 80 แสดงการเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุนของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ
คั่นคว่ำแบบอิสระนี้

ผู้ศึกษา	ชนิดของ เตาอบ	ผลตอบแทนจากการลงทุน		
		PP (ปี)	NPV (ร้อยละ)	IRR (ร้อยละ)
ถนอม คารารัตน์ (2542)	-	4	10,292,501.00	46.00
ณัฐธยาน์ เชื้ออินทร์สูง (2548)	กระบะ	2.68	6,690,010.28	28.55
	ไอน้ำ	2.83	11,284,400.35	27.31
มัลลิกา ไพรศรี (2554)	กะบะเปิด	3.43	308,368.39	6.24
	ลมร้อน	1.35	3,313,141.63	63.21

จากตารางที่ 80 จะเห็นได้ว่า จากการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของอุตสาหกรรมลำไยอบแห้งในจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่ ของ ถนอม คารารัตน์ (2542) นั้นมีระยะเวลาคืนทุน เท่ากับ 4 ปี มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 10,292,501.00 บาท และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง เท่ากับ ร้อยละ 46 ในขณะที่ทำการศึกษเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนการลงทุนระหว่างเตาอบลำไยอบแห้งแบบกระบะโดยใช้น้ำมัน โซล่าเป็นเชื้อเพลิง และเตาอบลำไยอบแห้งแบบไอน้ำโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง ในอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของ ณัฐธยาน์ เชื้ออินทร์สูง (2548) ผลการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการลงทุนผลิตลำไยอบแห้ง โดยใช้เตาอบลำไยอบแห้งแบบกระบะโดยใช้น้ำมัน โซล่าเป็นเชื้อเพลิง นั้นมีระยะเวลาคืนทุน เท่ากับ 2.68 ปี มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 6,690,010.28 บาท และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง เท่ากับ ร้อยละ 28.55 และผลการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการลงทุนผลิตลำไยอบแห้ง โดยใช้เตาอบลำไยอบแห้งแบบไอน้ำโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง นั้นมีระยะเวลาคืนทุน เท่ากับ 2.83 ปี มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 11,284,400.35 บาท และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง เท่ากับ ร้อยละ 27.31 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับของ มัลลิกา ไพรศรี (2554) ที่มีการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนการทำลำไยอบแห้งด้วยเตาอบแบบกะบะเปิดและแบบลมร้อนในจังหวัดลำพูน พบว่า เตาอบแบบกะบะโดยใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง นั้นมีระยะเวลาคืนทุน เท่ากับ 3.43 ปี มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 308,368.39 บาท และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง เท่ากับ ร้อยละ 6.24 และเตาอบแบบลมร้อนโดยใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง นั้นมีระยะเวลาคืนทุน เท่ากับ 1.35 ปี มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 3,313,141.63 บาท และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง เท่ากับ ร้อยละ 63.21

5.3 ข้อค้นพบ

จากการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนการทำลำไยอบแห้งด้วยเตาอบ ลำไยแบบกะปะเปิดและแบบลมร้อนในจังหวัดลำพูน ครั้งนี้ พบว่าผู้ประกอบการทั้ง 6 รายไม่ได้มีการคิดต้นทุนทางด้านอาคาร โรงงานและเครื่องจักร ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในด้านค่าเสื่อมราคา แต่จะคิดเฉพาะว่านำเงินมาลงทุนเท่าไรและจ่ายไปเท่าไร และเมื่อขายลำไยอบแห้งแล้วสามารถที่จะจ่าย

ด้านราคาวัตถุดิบ ในปี 2553 มีราคาที่สูงมากทำให้ผู้ประกอบการจำเป็นที่จะต้องมีการจัดหาเงินทุนหมุนเวียนสูงตามไปด้วย ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถซื้อลำไยเพื่อนำมาอบแห้งได้เต็มกำลังการผลิต ทำให้เสียโอกาสในส่วนของการขายได้

ด้านการจำหน่ายลำไยอบแห้ง สืบเนื่องมาจากราคาลำไยสดมีราคาสูง ทำให้ต้นทุนสูงตามไปด้วย ดังนั้นผู้ประกอบการจำเป็นต้องไปกู้เงินมาเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน เมื่ออบลำไยเสร็จสิ้นแล้วก็จะรีบจำหน่ายลำไย ทำให้ถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลางหรือคนจีน

5.4 ข้อเสนอแนะ

ด้านราคาวัตถุดิบ ควรมีการกำหนดราคาที่มีมาตรฐานเป็นธรรมทั้งทางด้านผู้ประกอบการและเกษตรกร โดยรัฐบาลควรเข้ามาเป็นตัวกลางในการควบคุมราคาวัตถุดิบ

ด้านการจำหน่ายลำไยอบแห้ง สืบเนื่องมาจากลำไยสดมีราคาแพงส่งผลให้ต้องจำหน่ายลำไยอบแห้งในราคาสูงตามไปด้วย ทำให้ผู้ประกอบการจำหน่ายได้ยากและช้า รัฐบาลควรให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านการรับซื้อ รวมถึงทางด้านต้นทุนเงินทุนคือดอกเบี้ยที่จะต้องจ่ายชำระให้แก่ธนาคาร

5.5 ข้อจำกัดในการศึกษา

ด้านราคาวัตถุดิบ ราคาจำหน่ายลำไยอบแห้ง อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปจากนี้ เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาอยู่ในช่วงปี 2553 ดังนั้น ผู้ที่สนใจนำข้อมูลไปวิเคราะห์ เพื่อตัดสินใจลงทุน ควรคำนึงถึงราคาในขณะนั้น

ด้านการลงทุนในที่ดิน เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ประกอบการทั้ง 6 ราย เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้ในการประกอบกิจการ จึงไม่ต้องจ่ายลงทุนซื้อที่ดิน ดังนั้นรายจ่ายลงทุนจะเพิ่มขึ้น หากมีการซื้อที่ดิน